

תת"ע 4620/07/20 - חסן אלרמילי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 4620-07-20 מדינת ישראל נ' אלרמילי

בפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
המבקש: חסן אלרמילי
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דנן בהיעדרו של המבקש.

העובדות הצריכות לעניין:

1. ביום 16.6.20 הוגש כנגד מר חסן אלרמילי (להלן: "**המבקש**" או "**הנאשם**") כתב אישום המייחס לו עבירה בניגוד תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
2. ביום 9.9.20 התקיים דיון, אליו לא התייצב המבקש ומאחר והנאשם זומן כדיון, הורשע המבקש בהיעדרו בעבירה שיוחסה לו, והושתו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 1,200 ₪, פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 45 ימים וכן פסילה לתקופה 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים (להלן: "**פסק הדין**").
3. ביום 1.10.20, הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול פסק הדין.

טענות הצדדים:

4. המבקש טוען כי ייפה כוחו של עורך דין מטעמו, להתייצב בשמו לדיון הקבוע, עורך דים אשר ייפה כוחו של עורך דין אחר ביום הדיון. עוד טוען כי ביום הדיון נמסר לו כי התיק לא נפתח במזכירות וכי מועד חדש ייקבע לאחר פתיחתו.
5. המבקש טוען כי לאחר בדיקה במערכת 'נט המשפט', התגלה לו כי אכן היה דיון אשר בו המבקש נשפט בהעדרו.
6. המבקש מציין כי בפיו טענות טובות שיש בהן כדי להקל משמעותית על העונש שנזר עליו. עוד טוען כי רישיונו הכרחי כמקור פרנסה יחיד לו ולבני משפחתו, שכן רישיון נהיגה תקף הינו תנאי להמשך העסקתו, ולכן, באם לא יבוטל גזר הדין, ייגרם למבקש נזק בלתי הפיך כמו פיטוריו ממקום העבודה.
7. המבקש מבקש ליתן לו יומו בבית המשפט, ומפנה בנושא זה לבע"פ 417/87 מ"י נ' אליהו חוגי, ולבע"פ 1325/93 אברהם זאב נ' מ"י.

8. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי, המדובר בהזמנה לדין אשר נמסרה לנאשם במעמד רישום הדו"ח והמבקש אף חתם עליה, ומשכך המבקש עשה דין לעצמו עת בחר שלא להתייצב לדין בעניינו.
9. המשיבה טוענת כי במסגרת הטיעונים שהועלו בבקשה, לא הועלתה כל נסיבה מיוחדת המצדיקה את ביטול פסק הדין, וכי לא קיים חשש שייגרם למבקש עיוות דין באם יבוטל פסק הדין. בהקשר זה מפנה המשיבה לרע"פ 9142/01 סוריא איטליא.

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להתקבל, והכל כפי שיבואר להלן.

10. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:
- "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".**
11. כלומר, תחילה יש לבחון אי מתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.
12. לאחר מכן, לגופה של הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: **"הלכת איטליא"**)).
13. בענייני, בהתחשב בכך שהבקשה הוגשה בחלוף פחות ממניין 30 הימים ממועד מתן פסק הדין, משמע הדבר, שהבקשה הוגשה במסגרת סד הזמנים העומד לרשות הנאשם להגשת הבקשה מבלי להידרש להסכמת התובע.
14. באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדין, ראשית, אציין כי אין מחלוקת כי המבקש ידע אודות מועד הדיון בעניינו. המבקש מבהיר כי הסיבה לאי התייצבותו נובעת מהעובדה שפעל לקבלת ייצוג משפטי ובכך למעשה פטור הוא מהחובה להתייצב לדין. המבקש צרף פלט מיומנו האלקטרוני של מר אלעזר, המעיד על כוונתו של עו"ד אחר להתייצב לדין בענין של המבקש.
15. הנה כי כן, המבקש פנה לקבלת סיוע משפטי בהליך דנן וידע כי לדין יתייצב עו"ד מטעמו ולכן, מצאתי את טענתו מהימנה.
16. הגם שנמצאה סיבה מוצדקת, לאי התייצבותו של המבקש, עלינו לבחון האם ביטול פסק הדין דרוש על מנת למנוע עיוות דין, ולטעמי, גם לשאלה זו, התשובה לכך חיובית.
17. אמנם, לא נעלמה מעיני טענת המשיבה לפיה העונש אשר הושת על המבקש מצוי במתחם הענישה ואף סוטה לקולא, אך יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהשיהוי הקצר שאינו מצריך טעמים מיוחדים, מתצוה המפורט של המבקש, ומקיומו של חשש לעיוות דין במידה ותחסם דרכו של המבקש לבית המשפט. במצב

דברים זה, אני סבורה כי יש לאפשר למבקש לקבל את יומו בבית המשפט ולהעלות את טענותיו.

18. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על ביטול פסק הדין, שניתן בהיעדר ביום 9.9.2020 וקובעת את ההליך לדיון בפניי, במעמד הצדדים, ליום 24.5.21 בשעה 11:30.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים ותזמנם למועד הדיון שנקבע.

ניתנה היום, כ"ח טבת תשפ"א, 12 ינואר 2021, בהעדר
הצדדים.